

Για τον κ. ΠΡΕΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΠΑ.Σ.Θ.Κ. και Διημερήσιες Εκδηλώσεις.

ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Δημοτικές Εκλογές

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να κερδίσει τις Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές αν τις ταυτίσει με τον αγώνα για την ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας για την τετραετία 2002 – 2006, την πιο αποφασιστική περίοδο του Γ' ΚΠΣ, η οποία συμπίπτει και με την εφαρμογή των πολιτικών για τη νέα μορφή της ΤΑ. Η ταύτιση αυτή είναι εύκολο να γίνει.

Πρόκειται κατά συνέπεια για ένα **πολιτικό διακύβευμα** στη μάχη για το οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν μπορεί παρά να έρθει με **πολιτική πρόταση** και να δώσει μια **πολιτική μάχη**.

Η πολιτική μάχη πρέπει να δοθεί με πολιτικά πρόσωπα ταυτισμένα με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί διαφορετικά το ίδιο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα εμφανιστεί να αμφισβητεί την δική του αξία και δυνατότητα προσφοράς ως κόμμα.

Αυτή η οπτική μας προσφέρει το εξής πλεονέκτημα στο συμβολικό επίπεδο: **Αφού το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιλέγει και δίνει πολιτική μάχη, τότε δείχνει ότι δεν είναι ένα «στάσιμο» και «κουρασμένο» κόμμα.** Δείχνει ότι έχει **πολιτική πρόταση** να αναδείξει και να υπερασπιστεί. Αυτό αποτελεί την πραγματική νίκη που πρέπει να κερδίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αν κατακτηθεί αυτό, τότε ανοίγει ο δρόμος και για νίκες σε δήμους και νομαρχίες. Κυρίως όμως αφαιρεί κάθε λαϊκή επιφύλαξη ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. «δεν έχει να προσφέρει τίποτα». Η άρση κάθε τέτοιας επιφύλαξης ανοίγει περισσότερο το δρόμο στο κυβερνητικό έργο και θέτει τις βάσεις για τη νίκη το 2004.

Στην αντίθετη περίπτωση, η αποφυγή της πολιτικής μάχης, θα είναι παραδοχή ήττας στο επίπεδο της πολιτικής πρότασης. Κι αυτό θα είναι ίσως κάτι περισσότερο από «ήττα στις δημοτικές».

Γι' αυτό και μια πιθανή υποψηφιότητα του κ. Μάνου με το ΠΑ.ΣΟ.Κ., νομίζω ότι δεν είναι η ενδεδειγμένη. Δεν μπορεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να προτείνει τον κατά τ' άλλα συμπαθή, αλλά πρακτικά αποτυχημένο «τσάρο του Μητσοτάκη» και «Μουλά του νεοφιλελευθερισμού» και μετά να στηρίξει στην κοινωνία το επιχείρημα πως «υπάρχουν πολιτικές διαφορές ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ΝΔ» και πως **«θέλουν να επιστρέψουν αυτοί που απέτυχαν το '90-93».**

Όταν η ΝΔ πρότεινε τον Τρίτση, ο Τρίτσης δεν συνεργαζόταν με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την ήττα της ΝΔ (όπως έκανε ο Μάνος το 2000) και η ΝΔ μόλις είχε κερδίσει οριστικά τις πιο διχαστικές εκλογές κι ήθελε ένα image «ανοιχτού μυαλού» κι «ενότητας». Η επόμενη εκλογική αναμέτρηση ήταν μακριά. Κι άλλωστε, ο Τρίτσης, από τότε που βγήκε, έκανε αντιπολίτευση στην τότε κυβέρνηση. Το ίδιο θα έκανε κι ο Μάνος στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. – αν βέβαια προτεινόταν κι αν κέρδιζε. Νίκη Μάνου όμως είναι απίθανη γιατί κατά τη γνώμη μου **ο Μάνος είναι ο αγαπημένος πολιτικός των πολιτικών, αλλά αφήνει αδιάφορη την συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών.** Όσο για τον ψηφοφόρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η υποψηφιότητα Μάνου θα του δημιουργήσει περιττή σύγχυση σε ότι αφορά την απάντηση στην υπαρξιακή ερώτηση «τι σημαίνει να είμαι ΠΑ.ΣΟ.Κ.;;» Άρα, Μάνος ίσως σημαίνει και ήττα και πρόβλημα.

Δήμος Αθηναίων

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να κερδίσει το Δήμο Αθηναίων. Πρόκειται για έναν μεγάλο άθλο σαφώς, όμως το αναπόφευκτο της ήττας είναι λάθος και αποτελεί ψευδαίσθηση. Η υποψηφιότητα της κ. Μπακογιάννη είναι αδύναμη για τους εξής λόγους:

- Η κ. Μπακογιάννη δεν μπορεί να πείσει ότι κατέρχεται στις εκλογές για λόγο άλλο από την ενίσχυση του αρχηγικού της image. Δεν θα μπορέσει δηλαδή να αναδείξει όσο θα ήθελε το οποιοδήποτε «πρόγραμμα» θελήσει να προτείνει γιατί θα προκαλείται διαρκώς να αποδείξει ότι ενδιαφέρεται πραγματικά για το αξίωμα.
- Η κ. Μπακογιάννη θα συσπειρώσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και θα κινητοποιήσει τη Χαριλάου Τρικούπη, όσο κανένας άλλος αντίπαλος υποψήφιος.
- Η θεωρία της «πολύχρονης παραμονής στην εξουσία» θα δοκιμαστεί αυτή τη φορά εναντίον της ΝΔ. Διατηρεί το Δήμο από το 1986. Δεκάξι χρόνια χωρίς προσφορά είναι αρκετά.
- Ο κ. Καραμανλής δεν θα υποστηρίξει πραγματικά την κ. Μπακογιάννη γιατί επιθυμεί να εξασφαλίσει την «παντός καιρού» παραμονή του στην ηγεσία. Η κ. Μπακογιάννη θα δει το κόμμα της να την υπονομεύει, είτε οικονομικά (κάθε εκστρατεία είναι σήμερα πανάκριβη), είτε πολιτικά (δεν θα

κινητοποιηθεί πραγματικά η ΝΔ). Ακόμα κι αν ο κ. Καραμανλής φανεί να απαιτεί «στήριξη της Ντόρας», τα δικά του στελέχη στην Αθήνα δεν θα το πράξουν γιατί θα ξέρουν ότι δεν το εννοεί και γιατί δεν συμπαθούν την κ. Μπακογιάννη. Έτσι, η υποψήφια θα μείνει μόνη με το δικό της μηχανισμό.

- Οι ετεροδημότες πλέον ψηφίζουν στην Αθήνα. Δεν θα πάνε στον τόπο καταγωγής τους. Αυτό ενισχύει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Βεβαίως, υπάρχουν και πλεονεκτήματα της υποψηφιότητας, με κορυφαία τη δημοτικότητα της κ. Μπακογιάννη, την προτίμηση προς τη ΝΔ που παρουσιάζει η Α' Αθηνών και το γεγονός πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. βρίσκεται στην κυβέρνηση και ο λαός σε αυτές τις περιπτώσεις πάντα θέλει να στείλει «ένα μήνυμα».

Πιστεύω όμως, πως η κ. Μπακογιάννη θα περάσει πολύ δύσκολες προεκλογικές ώρες και η μάχη για αρκετό καιρό θα είναι αμφίροπη. **Ο μόνος τρόπος για να έχει μια άνετη πορεία είναι να το επιτρέψει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με το να ξεκινήσει τη μάχη έχοντας δεδομένη την ήττα.** Αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ξεκινήσει με διάθεση νίκης, ο Τύπος μέσα σε λίγες μέρες θα σκιαγραφήσει συνθήκες «ντέρμπι» κι αυτό θα είναι η αρχή του εκνευρισμού για την υποψήφια της ΝΔ. Ο εκνευρισμός θα οδηγήσει σε λάθη και παράλληλα σε ενθουσιασμό και μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. **Και σ' αυτό το σημείο ακριβώς, εντοπίζεται και η αρχή για τη Νίκη για τον υποψήφιο του Κινήματος.**

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί να κερδίσει την Αθήνα. Και πρέπει να το επιδιώξει γιατί αυτό θα είναι ένα ισχυρό χτύπημα στη ΝΔ που θα διαλύσει κάθε «κλίμα» για δική της νίκη στις εθνικές εκλογές.

Συνεπώς, η Νίκη στην Αθήνα είναι ένας στόχος στον οποίο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει να επενδύσει. Να επενδύσει πολιτικά και να επενδύσει οικονομικά. Επειδή, παρ' όλες τις αδυναμίες που εντοπίζω, δεν υποτιμώ καθόλου τις δυνατότητες της ΝΔ και της κ. Μπακογιάννη, ειδικά στο Δήμο Αθηναίων, θεωρώ ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να κερδίσει την Αθήνα πρέπει να αναδείξει δυναμικά την πρόταση και τη στρατηγική του. Δεν αρκεί δηλαδή μόνο η «πρόταση» και η «στρατηγική». Χρειάζεται ανάδειξη και η ανάδειξη απαιτεί μεγάλα κεφάλαια. Χωρίς την ανάδειξη ο λαός της Αθήνας δεν θα αντιληφθεί την πρόταση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιατί δεν θα τη δει να προβάλλεται. Μια ενορχηστρωμένη και δυναμική προεκλογική εκστρατεία περιλαμβάνει «τηλεοπτική στρατηγική» και κοστίζει ίσως και περισσότερα από **5 εκατομμύρια Ευρώ** (αν και δεν είμαι ειδικός σε ότι αφορά την κοστολόγηση – ενδεικτικά πάντως, ο Ρεπουμπλικάνος Μάικλ Μπλούμπεργκ στη Νέα Υόρκη επένδυσε 70 εκατομμύρια δολάρια στην υποψηφιότητά του, η οποία και πέτυχε σε μια πόλη που είναι πολύ περισσότερο Δημοκρατική, απ' όσο είναι η Αθήνα «Νεο-Δημοκρατική»).

Για να κερδίσει την Αθήνα, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει να αποφασίσει πως είναι διατεθειμένο να αναζητήσει, να εξασφαλίσει και να επενδύσει μεγάλα κεφάλαια. Απαιτείται μια προεκλογική εκστρατεία πιο επαγγελματική, πιο ισχυρή και πιο ακριβή απ' όλες όσες έχει κάνει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως σήμερα στην Αθήνα. Η Μελίνα έχασε την Αθήνα το 1990 για

2000 ψήφους – πήρε 49,9% - γιατί απέναντι στην ισχυρή καμπάνια της ΝΔ και του Αντώνη Τρίτση που διήρκεσε 6 εβδομάδες, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. απάντησε με μια καμπάνια 20 ημερών - «Αθήνα Ψηλά το Κεφάλι» - που αν και την έστησε ο Σεγκελά, ήταν μια καμπάνια αδύναμη (οι ξένοι star της επικοινωνίας δεν «παίζουν το κεφάλι τους» στην Ελλάδα κι έτσι έρχονται απλώς για να κερδίσουν τις υψηλότερες αμοιβές με τη μικρότερη προσφορά – αν και νομίζω πως ο Σεγκελά τότε δεν πληρώθηκε γιατί... «λάτρευε τη Μελίνα»!)

Και θα πρέπει να προσθέσω πως μια ισχυρή καμπάνια σήμερα στην Αθήνα θα έχει αντίκτυπο σε όλη την Ελλάδα και θα βοηθήσει σε σημαντικό βαθμό όλους τους υποψηφίους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. παντού. Γιατί θα μεταδίδεται καθημερινά η εντύπωση και η βεβαιότητα πως «το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι σε θέση μάχης και δίνει τη μάχη με αξιώσεις». Αξίζει συνεπώς να γίνει αυτή η μεγάλη επένδυση για όλους αυτούς τους λόγους.

Έχοντας το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξασφαλίσει την «πίστη στη νίκη» μαζί με τα σημαντικά κεφάλαια που ρεαλιστικά απαιτούνται μπορεί να προσωποποιήσει την πολιτική του πρόταση σε ένα στέλεχος που μπορεί να την εκφράσει και που μπορεί να δώσει μια σύγχρονη πολιτική μάχη με πυγμή, με επιχειρήματα και με επιμονή. **Με ένα τέτοιο στέλεχος, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μπορεί επίσης να συμβολίσει από την αρχή ότι πιστεύει πως μπορεί να νικήσει. Με τις υποψηφιότητες που ως τώρα προτείνονται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δείχνει ότι προσπαθεί να αποφύγει της συνέπειες της ήττας. Δεν ταιριάζει αυτή η συμπεριφορά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σίγουρα δεν του κάνει καλό.**

Προσωπικά πιστεύω πως ο κατάλληλος υποψήφιος για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Αθήνα είναι ο Πέτρος Ευθυμίου. Γνωρίζω πως το ίδιο πιστεύει ο κ. Ρέππας, ο κ. Πρωτόπαπας και ο κ. Νεονάκης. Ασφαλώς, το έχω πει αυτό στον Πέτρο, ο οποίος άκουσε τα επιχειρήματά μου. Ο ίδιος θεωρεί πως για την κυβέρνηση, αλλά και για τον ίδιο είναι καλό να παραμείνει στο Υπουργείο Παιδείας, όμως δεν απέκλεισε κατηγορηματικά αυτή την προοπτική.

Γνώμη μου είναι πως η προσφορά του Πέτρου στην Παιδεία και την κυβέρνηση είναι πολύ σημαντική, αλλά η Νίκη στην Αθήνα είναι ίσως ακόμα πιο σημαντική για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την κυβέρνηση, αλλά και για τον ίδιο. Η Αθήνα είναι Ολυμπιακή Πόλη, ο Δήμαρχος έχει πολύ πιο διακριτό ρόλο κι επιτέλους η Αθήνα χρειάζεται κάποιον που να παρεμβαίνει, να έχει προτάσεις, να διαλέγεται με τα υπουργεία, να συμβάλλει στην προώθηση των θεμάτων, να συσπειρώνει το λαό. Ο Πέτρος είναι πρώτης γραμμής πολιτικός και η Αθήνα αυτό μπορεί να το αναδείξει. Η Αθήνα έχει να κερδίσει από τον Πέτρο και ο Πέτρος από την Αθήνα. Είναι ασφαλώς ένα ρίσκο αυτό για τον Πέτρο και δεν θα το πρότεινα αν δεν ήμουν σίγουρος ότι μπορεί να κερδίσει. Βεβαίως, ακόμα κι αν χάσει, θα είναι αυτός που θα έχει τολμήσει. Δεν πρέπει όμως να χάσει και δεν θέλω ποτέ σε καμία περίπτωση να χάσει. **Συνεπώς, πιστεύω πως πρέπει να τολμήσει, μόνο αν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι αποφασισμένο να στηρίξει την υποψηφιότητα πολιτικά, αλλά κυρίως και πολύ περισσότερο, οικονομικά.** Ο Πέτρος είναι η καλύτερη επιλογή, επιλογή νίκης, αλλά αν πρέπει να δώσει τη μάχη με περιορισμένα κεφάλαια, τότε το μήνυμά του δεν θα μεταδοθεί στο έπακρο κι αυτό δεν θα διασφαλίσει τη νίκη. Ο Πέτρος αποτελεί ένα πολύτιμο πολιτικό κεφάλαιο για το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

και πρέπει να προστατευθεί και να κατοχυρωθεί, αν πρόκειται να εκτεθεί στην Αθήνα. Να έχει δηλαδή στη διάθεσή του πλήρες οπλοστάσιο. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να αφεθεί στην τύχη.

Ο Πέτρος έχει τα εξής πλεονεκτήματα:

- Μπορεί να νικήσει την κ. Μπακογιάννη στην τηλεόραση, στο λόγο, στο όραμα, στη στρατηγική, στην πειθώ. Είναι επικοινωνιακός. Πιστεύει αυτά που λει κι αυτό μπορεί και το μεταδίδει. **Και κυρίως, δεν φοβάται.** Έχει τις αντοχές που απαιτούνται και δεν είναι ηττοπαθής. Είναι μαχητής με ψυχολογία νικητή. Μπορεί να δημιουργήσει και να προβάλει μια ισχυρή πολιτική πρόταση και ταυτόχρονα να αναδείξει το πολιτικό κενό της ΝΔ και της υποψήφιας του κόμματος.
- Έχει να επιδείξει έργο και ταυτόχρονα ένα **ήθος και ύφος εξουσίας** με γνώμονα τη δημιουργία συμμαχιών, την ενσωμάτωση των πολιτών στην παραγωγή και προώθηση του πολιτικού έργου. Κι αυτό, χωρίς να τον συνοδεύει σε καμία περίπτωση η εντύπωση ότι στερείται αποφασιστικότητας. Οι πολίτες δεν έχουν καθόλου ξεχάσει ποια ήταν η κατάσταση στην Παιδεία για 10 χρόνια ως το 2000 και πως άλλαξε από την ημέρα που ανέλαβε υπουργός.
- Είναι νέο πρόσωπο στην πολιτική, ενώ ταυτόχρονα είναι ιδρυτικό στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Ο λαός αναζητά και τιμά νέα πρόσωπα και ειδικά ο λαός της Αθήνας. Ο Πέτρος είναι η

καλύτερη περίπτωση «νέου προσώπου». **Ενώ εμφανίστηκε στην πολιτική κατ' ουσία το 2000 και μεταδίδει έναν αέρα φρεσκάδας, παράλληλα εκπέμπει όλη την πείρα, την αυτοκυριαρχία και τη σιγουριά κάποιου που έχει ξεκινήσει από μακριά.** Έχει κατά συνέπεια ισχυρή απήχηση στην κοινωνία και παράλληλα ισχυρή απήχηση στο οργανωμένο ΠΑ.ΣΟ.Κ. – κάτι που επιβεβαιώθηκε και στο συνέδριο, όχι μόνο από τη 10^η θέση στην ΚΕ, αλλά κυρίως από την υποδοχή που του επεφύλαξαν οι 6300 σύνεδροι στην αρχή, στο τέλος και κατά τη διάρκεια της ομιλίας του.

- Πέρα από την απήχηση στην κοινωνία, το γεγονός πως δεν είναι πολύ καιρό στην ενεργό πολιτική, όπως και το γεγονός πως έχει έναν άλλο πολιτικό λόγο κι ένα «άλλο ύφος» απ' αυτό του «κλασικού στελέχους του ΠΑ.ΣΟ.Κ.» τον κάνει προσιτό σε πολίτες άλλων πολιτικών χώρων, τόσο προς τα δεξιά, όσο και προς τα αριστερά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και βέβαια, είναι μια από τις ελάχιστες προσωπικότητες της πολιτικής που μπορούν να εκφράσουν τόσο καλά και φυσικά να κεφαλαιοποιήσουν το αίτημα για ανανέωση.
- Και μόνο η υποψηφιότητά του θα εντυπωσιάσει την Αθήνα, αλλά και την Ελλάδα, με θετικά οφέλη και για τον ίδιο και για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κι αυτό γιατί σήμερα όλοι οι πολίτες συμφωνούν στην εκτίμηση πως απολύτως κανένας υπουργός δεν τολμά να ρισκάρει την καρέκλα του και τη σιγουριά της εξουσίας. Αυτός που θα το κάνει θα αποτελέσει ευχάριστη έκπληξη και θα ανέβει πολύ στην εκτίμηση του

κόσμου. Όλοι θα πουν ότι έχει θάρρος και δεν δεσμεύεται, ούτε θαμπώνεται από καμία καρέκλα και κανένα αξίωμα. Θα πουν ότι πιστεύει σε αυτά που λει, στις ιδέες του και στην αξία του. Αυτό από μόνο του θα είναι αέρας στα πανιά της υποψηφιότητας.

Βεβαίως, υπάρχουν και μειονεκτήματα της υποψηφιότητας του Πέτρου. Είναι τα πλεονεκτήματα της υποψηφιότητας της κ. Μπακογιάννη. *Η δημοτικότητα της «Ντόρας», οι «δεξιές αποχρώσεις» της Α' Αθηνών και το γεγονός πως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είναι αντιπολίτευση.* Όμως, αυτά τα μειονεκτήματα δεν αφορούν μόνο την υποψηφιότητα του Πέτρου. Είναι τα βασικά μειονεκτήματα για κάθε υποψήφιο που μπορεί να επιλέξει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την Αθήνα. **Είναι τα ίδια για όλους. Δεν μπορούν όμως όλοι να τα αντιμετωπίσουν το ίδιο.** Τα ειδικά πλεονεκτήματα της υποψηφιότητας του Πέτρου είναι η καλύτερη και πιο αποτελεσματική απάντηση σε αυτά τα «βασικά μειονεκτήματα». Γι' αυτό και κατέληξα στην πρόταση αυτή.

Αυτές είναι οι δικές μου εκτιμήσεις. Θα έπρεπε βέβαια να προστεθεί το όνομα του Πέτρου στις **σφυγμομετρήσεις** που γίνονται, για να δούμε σε ποιο βαθμό οι εκτιμήσεις αυτές επιβεβαιώνονται. Βέβαια, οι μετρήσεις ανατρέπονται (ας θυμηθούμε πως ο Έβερτ ανέτρεψε τον Μπέη το 1986 – κερδίζοντας για πρώτη φορά τους ψηφοφόρους της Αριστερά σε μια εποχή που κάτι τέτοιο ήταν ανήκουστο και έμοιαζε αδύνατο – και πως ο Δαβίδ Αβραμόπουλος ανέτρεψε τον Γολιάθ Πάγκαλο, το φαβορί όλων των καλοκαιρινών μετρήσεων, μέσα στις 4 εβδομάδες του Σεπτεμβρίου 1994). Πάντως, οι μετρήσεις, παρότι

ανατρέπονται, πρέπει να γίνονται. Είναι οι ίδιες, απαραίτητα εργαλεία, είτε για την επιβεβαίωση, είτε για την ανατροπή τους.

Συμπερασματικά, πιστεύω πως αν ληφθεί η πολιτική απόφαση για επένδυση ενός μεγάλου οικονομικού κεφαλαίου στη μάχη για την Αθήνα, τότε ανοίγει ο δρόμος για την επιστράτευση ενός επίσης μεγάλου πολιτικού κεφαλαίου. Αν ο Πέτρος δεχθεί, αν θελήσει πραγματικά να είναι υποψήφιος, τότε θα ακολουθήσει μια σκληρή πολιτική μάχη την οποία θα κερδίσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και η νίκη αυτή θα είναι μια νίκη ανεκτίμητη.